

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

13/886-

18.11.2013

Høring - instruks om administrerende redere

Fiskeri- og kystdepartementet sender med dette på høring forslag til instruks til Fiskeridirektoratet om praktisering av regelverket om administrerende reder. Med administrerende reder siktes det her til fiskebåtrederer som oppfyller aktivitetskravet i deltakerloven uten å arbeide om bord i et fiskefartøy.

De sentrale punktene i forslaget til instruks er som følger:

- Det stilles krav om at administrerende reder har en ledende stilling i rederiet, som daglig leder, disponent, styreleder eller tilsvarende. Det er en forutsetning at vedkommende rent faktisk utøver funksjoner som naturlig ligger til stillingen.
- Det stilles krav til eierandel i fiskefartøyet på 10 prosent.
- Det godtas kun én reder pr. rederi (selskap), men det vil være mulig med flere administrerende redere i et konsern dersom driften av fartøyene deles mellom flere selskaper. Flere fartøy pr. administrerende reder kan godtas.
- Det legges opp til en videreføring av kravet om at drift av fiskebåtrederi må være en hovedaktivitet for administrerende reder, men kravet skal praktiseres fleksibelt. For eksempel skal det ikke stilles krav om at fiskeriaktiviteten utgjør størstedelen av den totale virksomheten.
- Det skal kunne ses hen til relevant utdanning for administrerende reder ved søknad om dispensasjon fra kravet til tidligere aktivitet i deltakerloven § 6 tredje ledd.

Frist for høringsuttalelser er 22. februar 2014.

Bakgrunn for instruksen

Deltakerloven § 4 stiller krav om ervervstillatelse for alle som vil drive ervervsmessig fiske med norsk fartøy. Et av kravene for ervervstillatelse er at aktiv(e) fisker(e) eier mer enn 50 % av fartøyet (aktivitetskravet), jf. deltakerloven § 6. Som aktive fiskere anses de som har drevet ervervsmessig fiske eller fangst i tre av siste fem år på eller med norsk fartøy, og fortsatt er knyttet til fiske- og fangststyrket, jf. deltakerloven § 6 første ledd. Utgangspunktet er at en må arbeide om bord på fiskefartøyet for å bli ansett som aktiv fisker, men det er også en åpning for at fiskebåtrederer kan oppfylle aktivitetskravet uten å arbeide om bord. Dette følger av lovens formulering ”med norsk fartøy”. Det er slike fiskebåtrederer som gjerne omtales som ”administrerende redere”, og som er tema for denne instruksen.

Fiskeriforvaltningen åpnet allerede i 1985 for at administrerende redere kan anses som aktive fiskere, og gjennom forvaltningspraksis har denne ordningen utviklet seg til det den er i dag. Denne utviklingen har sammenheng med moderniseringen av fiskeflåten. Etter hvert som fiskefartøyene er blitt større, og rederiene sysselsetter flere, vil den som eier og driver rederiet ha samme ansvar som andre bedriftsledere for sine ansatte, for regnskap og rapportering og for driften av selskapet. Ofte vil det ikke være hensiktsmessig å kombinere dette ansvaret med å delta for fullt om bord i fartøyet under fisket. Ordningen med administrerende reder tar derfor høyde for at fartøyeier skal kunne velge å lede virksomheten fra en administrativ rolle på land uten å måtte selge virksomheten.

Ordningen med administrerende reder ble forankret i lov først ved vedtakelsen av deltakerloven i 1999. Den nye ordlyden åpnet for at man kan oppfylle aktivitetskravet ikke bare ved å arbeide ”på”, men også ”med” norsk fartøy. Lovens ordlyd sier imidlertid lite om hva som skal til for å godkjennes som administrerende reder, men lovens forarbeider gir noen retningslinjer, jf. Ot.prp. nr. 67 (1997-98) Om lov om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) s. 44:

”I praksis er det nå i en del år lagt til grunn at ”administrerende reder” også kan opparbeide seg grunnlag for å kunne få ervervstillatelse. Lovutkastet legger opp til en videreføring av denne praksis. For å presisere at det ikke er nødvendig å være fysisk om bord, har en brukt uttrykket ”ervervsmessig fiske eller fangst på eller med norsk fartøy”. Avgjørelsen av om en slik aktivitet foreligger vil bli gjenstand for en konkret vurdering i den enkelte sak, hvor det må legges betydelig vekt på den enkelte eiers nærhet til driften av fartøyet og utøvelsen av fisket. Det må være et krav at rederens hovedaktivitet er drift av fiskebåtrederi.”

Dette innebærer at skjønnsmessige kriterier som eierens nærhet til driften av fartøyet og utøvelsen av fisket, samt hva som er eierens hovedaktivitet, har avgjørende betydning. Disse skjønnsmessige kriteriene lar seg stort sett håndtere i praksis, men de kan også skape usikkerhet om hva som skal til for å bli godkjent som administrerende reder, bl.a. i forbindelse med generasjonsskifte. Vi har merket oss at deler av næringen ønsker en overordnet avklaring av noen problemstillinger, bl.a. Fiskebåt i brev 1. november 2011.

Dette er bakgrunnen for at departementet startet arbeidet med en instruks til Fiskeridirektoratet om administrerende reder. Det har ikke vært aktuelt å utarbeide en forskrift da deltakerloven ikke har inneholder noen eksplisitt hjemmel til å gi slike bestemmelser i forskrift.

Noen utgangspunkter for instruksene - avgrensninger

Hovedformålet med instruksene er å foreta avklaringer av praksis for å skape mer entydige og forutsigbare kriterier for godkjenning av administrerende reder. Instruksene er ikke ment å gi noen uttømmende oversikt over praksis på området, og det vil fortsatt være rom for fiskeriforvaltningens skjønnsutøvelse i den enkelte sak. Dette innebærer blant annet at det ikke uten videre vil være tilstrekkelig for godkjenning som administrerende reder at man oppfyller alle kriteriene i denne instruksene.

Ved utarbeidelsen av instruksene har vi tatt utgangspunkt i eksisterende forvaltningspraksis. Det har ikke vært noen hovedmålsetting å endre praksis, men instruksene vil likevel kunne innebære enkelte justeringer. Arbeidet med instruksene er omtalt i Meld. St. 22 (2012-2013) Verdens fremste sjømatnasjon pkt. 10.4.2:

”Departementet arbeider derfor med å utforme retningslinjer om hvem som skal anses som administrerende reder. Dette vil bidra til større forutsigbarhet og gjøre reglene mer tilgjengelige for næringsaktørene. Krav til eierandel, begrensning av antall administrerende redere for hvert rederi og godkjenning av utdanning kan være relevant i slike retningslinjer. Det vil også være naturlig å vurdere om noen kriterier, for eksempel kravet om hovedaktivitet, bør endres i tråd med samfunnsutviklingen.”

Departementet har valgt å sende instruksene på høring selv om det ikke er noe krav i forvaltningsretten at instruksene høres. Departementet mener likevel at det kan være nyttig med en høringsrunde, bl.a. fordi ordningen med administrerende reder berører noe av kjernen i aktivitetskravet i deltakerloven og således er av prinsipiell betydning. Ordningen har dessuten utviklet seg gjennom forvaltningspraksis over lang tid uten å ha vært gjenstand for høring.

Samtidig er det viktig å understreke at en instruks ikke er et vedtak i formell forstand og derfor uten direkte betydning for aktørenes juridiske plikter og rettigheter. Høringsrunden vil ikke være til hinder for at departementet senere kan endre praksis, herunder endre denne instruksene, uten at det gjennomføres ny høring. Instruksene vil likevel være førende for den praksis som skal følges av Fiskeridirektoratet.

Instruksene gjelder kriterier for godkjenning som administrerende reder i forhold til aktivitetskravet i deltakerloven § 6. Den får i utgangspunktet ikke direkte anvendelse på regelverket for fiskermanntallet, som er et register over yrkesaktive fiskere i Norge. Dette regelverket har en dispensasjonsregel som åpner for opptak i manntallet av ”administrerende fiskebåtreidere” selv om de ikke arbeider om bord i et fiskefartøy, jf. forskrift 18. desember 2008 nr. 1436 om manntall for fiskarar og fangstmenn (manntallsforskriften) § 6 annet ledd. Instruksene gir likevel noen føringer for praktiseringen av denne dispensasjonsregelen, jf. nedenfor under omtale av kravet til hovedaktivitet.

Instruksens innhold

Innledning

Rammene for denne instruksen er deltakerloven og dens forarbeider som beskrevet ovenfor. Vi vil dessuten ta utgangspunkt i gjeldende forvaltningspraksis.

Dette innebærer kort gjengitt at en avgjørelse i en sak om administrerende reder vil måtte tas etter en konkret vurdering hvor det må legges betydelig vekt på den enkelte eiers nærhet til driften og utøvelsen av fisket (nærhetskravet), og det må være et krav at rederens hovedaktivitet er drift av fiskebåtrederi. Det gjelder således i praksis både et nærhetskrav, og et krav om hovedaktivitet for å kunne godkjennes som administrerende reder.

I det følgende vil vi gjennomgå praksis både i forhold til nærhetskravet og kravet om hovedaktivitet. Til slutt vil vi kommentere hva slags utdanning som kan godtas ved søknad om dispensasjon fra kravet om tidligere aktivitet for administrerende redere, jf. deltakerloven § 6.

Først vil vi imidlertid understreke at kriteriene for å bli godkjent som administrerende reder vil gjelde likt for alle fartøyeiere. Kriteriene vil således være de samme for fartøyeier som ønsker å drifte virksomheten fra land etter mange år som høvedsmann på eget fartøy, og for fartøyeier som aldri har arbeidet om bord på et fiskefartøy, men som skal overta fartøyet i forbindelse med et generasjonsskifte. En annen sak er det naturligvis at også en rekke andre vilkår må oppfylles for å kunne tildeles ervervstillatelse, for eksempel krav til tidligere aktivitet, som kan slå ulikt ut avhengig av fartøyeiers bakgrunn. I forbindelse med arv og generasjonsskifte gjelder dessuten noen særregler som skal lette overdragelsen av virksomheten til neste generasjon, jf. deltakerloven § 7 annet ledd. For eksempel kan det tildeles midlertidig ervervstillatelse i inntil fem år uten at det stilles krav om aktivitet eller godkjenning som administrerende reder. Ved periodens utløp må imidlertid aktivitetskravet, herunder kravet til tidligere aktivitet, oppfylles, også for administrerende redere. Reglene om arv og generasjonsskifte er imidlertid ikke tema for denne instruksen.

Nærhetskravet

Nærhetskravet innebærer at det skal legges betydelig vekt på den enkelte eiers nærhet til driften av fartøyet og utøvelsen av fisket. Kravet har i praksis manifestert seg i flere konkrete krav som skal bidra til at bare eiere med tilstrekkelig nærhet til den daglige ledelsen/driften av virksomheten kan bli godkjent. Det gjelder krav om ledende stilling i rederiet, om tilsvarende innflytelse (stemmerett mv.), om maksimalt antall administrerende redere pr. rederi, og om eierandel i rederiet. Det er viktig å understreke at denne listen over kriterier for å oppfylle nærhetskravet ikke nødvendigvis er uttømmende.

Krav om ledende stilling/funksjon

Det har alltid vært stilt krav om at vedkommende har en ledende funksjon i rederiet for å kunne anses som administrerende reder. I praksis har man ansett stilling som daglig leder, disponent eller tilsvarende som tilstrekkelig for å oppfylle kravet om ledende stilling, mens man som klar hovedregel ikke har godtatt andre stillinger i rederiet. Det har likevel hendt at

driftsleder/teknisk sjef er blitt godkjent som administrerende reder etter en konkret vurdering, men det foreligger ingen klar praksis for å gjøre slike unntak.

I et klagevedtak fra departementet 21. juni 2013 er det lagt til grunn at også rollen som styreleder vil kunne være tilstrekkelig for å oppfylle kravet om ledende stilling, men at det ikke vil være tilstrekkelig å inneha verv som styremedlem. Dette vedtaket innebærer langt på vei at styreleder likestilles med daglig leder, mens styremedlemmer likestilles med andre ansatte som ikke kan godkjennes som administrerende reder. Det må være en forutsetning for styreleder, som for daglig leder, at vedkommende har nær tilknytning til den løpende driften av selskapet.

Departementet legger opp til å videreføre den beskrevne praksis, dvs. at daglig leder, disponent, styreleder eller tilsvarende kan godkjennes som administrerende reder. Personer som ikke innehar slike stillinger skal derimot ikke kunne godkjennes. Departementet ser ikke noe sterkt behov for å komplisere praksis ved å åpne for unntak for personer i andre stillinger. Fartøyeier vil ha stor innflytelse på egen stilling i rederiet og vil ha alle forutsetninger for å tilpasse seg et krav om ledende stilling.

Det vil ikke være tilstrekkelig å inneha en ledende stilling i rederiet rent formelt. I tråd med gjeldende praksis må vedkommende også i rimelig utstrekning faktisk utøve funksjoner som naturlig ligger til den aktuelle stillingen. Det vil dessuten være en forutsetning at vedkommende innehar og utøver en ledende stilling i det selskapet som reelt står for og styrer driften av fartøyet. Dette kan ha betydning hvis eierskapet i fartøyet er organisert slik at det ikke er selskapet som er direkte eier av fartøyet (rederiet i tradisjonell forstand) som står for driften av fartøyet, men et selskap med indirekte eierskap (bakenforliggende eierskap).

Krav til eierandel for administrerende reder

Ordningen med administrerende reder er ment å åpne for at fartøyeier kan drifte rederiet fra land der selskapets størrelse og driftens omfang tilsier det. Dette formålet sammen med kravet om eiers nærhet til driften av fartøyet og utøvelsen av fisket tilsier at det bør være et minstekrav til eierandel. En person som for eksempel eier 3 prosent av et rederi har etter departementets mening ikke tilstrekkelig tilknytning til rederiet for å komme i betraktning som administrerende reder.

Opprinnelig stilte forvaltningspraksis krav til eierandel over 50 prosent, men kravet har gradvis blitt redusert gjennom enkeltsaker. I den seneste tid har Fiskeridirektoratet godkjent eierandeler ned mot 10 prosent. Men kravet til eierandel vil kunne variere fra sak til sak og inngå som et moment i en større helhetsvurdering.

Departementet mener at det fortsatt bør gjelde et minstekrav til eierandel, og at dette kravet ikke bør være ubetydelig. Departementet kan ikke se noen grunn til at ikke samme minstekrav til eierandel skal gjelde i alle saker, selv om reell innflytelse i et selskap naturligvis kan variere mellom personer med samme eierandel. Et slikt felles minstekrav i alle saker vil bidra til et enklere og mer forutsigbart regelverk. Departementet legger derfor opp til at kravet til eierandel hos administrerende reder settes til 10 prosent, som er noe lavere enn laveste

godkjente eierandeler så langt. Dette innebærer en viss oppmyking av kravet til eierandel i forhold til eldre praksis.

Departementet har tidligere lagt til grunn at administrerende reder ikke bare må ha en viss eierandel i fartøyet, men også tilsvarende innflytelse over virksomheten i form av stemmerett, jf. departementets vedtak 20. april 2012 om dispensasjon fra aktivitetskravet. Vi legger til grunn at denne forutsetning bør videreføres. Dette innebærer ikke at administrerende reder med eierandel på 65 prosent også må ha faktisk kontroll tilsvarende 65 prosent, eller at eierandel og innflytelse behøver å være sammenfallende. Vedkommende må imidlertid både ha eierandel på minst 10 prosent, og innflytelse som tilsvarer minst 10 prosent eierandel.

Flere administrerende redere pr. rederi?

Ordningen med administrerende reder har tradisjonelt vært en ordning for daglig leder av rederidriften. Det er derfor naturlig at en i praksis bare har godkjent én person pr. rederi som administrerende reder. Denne regelen er absolutt for enbåtsrederier, noe som er slått fast av departementet i klagevedtak 4. mai 2012, og en klar hovedregel også for flerbåtsrederier, selv om det har forekommet unntak.

Departementet legger opp til å videreføre en praksis som går ut på at det bare skal kunne godtas én administrerende reder pr. rederi, enten rederiet eier ett eller flere fartøy. Problemstillingen vil vel i dag helst være aktuell i rederier der både daglig leder og styreleder ønsker å godkjennes som administrerende reder, i og med at det ikke legges opp til at teknisk sjef/driftssjef skal kunne godkjennes. Dette vil være en ny problemstilling som følge av departementets vedtak 21. juni 2013 som åpner for at styreleder kan godkjennes som administrerende reder. Departementet kan ikke se at det vil være rimelig å åpne for at både styreleder og daglig leder kan godkjennes som administrerende reder i samme rederi.

I tilfeller der to eller flere fartøy er eid av ulike selskaper som tilhører samme konsern vil det kunne godkjennes forskjellige administrerende redere for hvert fartøy dersom øvrige forutsetninger for godkjenning er til stede. Det vil være en forutsetning at vedkommende reder utøver en ledende stilling i det selskapet som reelt står for og styrer driften av det aktuelle fartøyet, uavhengig av om dette skulle være et annet selskap enn det som direkte eier fartøyet. For at hvert fartøy i konsernet skal kunne ha hver sin administrerende reder vil det således i praksis være en forutsetning at den reelle driften av de ulike fartøyene er lagt til forskjellige selskaper i konsernet.

Administrerende reder for flere fartøy?

Gjeldende forvaltningspraksis er ikke til hinder for at en person kan være administrerende reder for flere fartøy. Dette er naturlig når et rederi eier flere fartøy, men er også mulig selv om driften av fartøyene ligger til forskjellige rederier. Det avgjørende vil være om vedkommende fyller kravene om nærhet til drift mv. overfor de enkelte fartøyene.

Det er derimot ikke slik at man ved å bli godkjent som administrerende reder overfor ett fartøy automatisk også er godkjent som administrerende reder overfor andre fartøy man måtte eie eller senere anskaffe. Kravet til nærhet, herunder krav til ledende stilling og eierandel, må

vurderes overfor det enkelte fartøy. Dette følger implisitt av forarbeidene til deltakerloven. Det kan således tenkes situasjoner der en person er ført i fiskermanntallet i medhold av dispensasjonsbestemmelsen for administrerende fiskebåtrederer uten at man godkjennes som aktiv fisker overfor hvert enkelt fartøy man eier, jf. deltakerloven § 6 og manntallsforskriften § 6 annet ledd.

På dette punkt skiller kriteriene for administrerende reder seg fra kriteriene for andre aktive fiskere som arbeider om bord på fiskefartøy. En fisker som arbeider om bord på et fartøy vil kunne bidra til å oppfylle aktivitetskravet for alle fartøy han har eierandel i fordi det ikke gjelder noe krav om tilknytning til driften av det enkelte fartøy, jf. deltakerloven § 6.

Krav til hovedaktivitet.

I tillegg til kravet om nærhet til driften av fartøyet og utøvelsen av fisket er det et krav om at driften av fartøyet er rederens hovedaktivitet. Ved vurderingen av om det foreligger slik hovedaktivitet ses det i praksis særlig hen til inntekt fra fiskeriaktiviteten og tid brukt på drift av fiskebåtrederi. Det er således anledning til å drive annen næring ved siden av fiske, men fiskeriaktiviteten må være en hovedaktivitet. En slik vurdering av om det foreligger hovedaktivitet vil alltid måtte ha et visst skjønnsmessig preg.

Ofte vil preget av hovedaktivitet variere over tid. Et praktisk eksempel kan være en administrerende reder som starter opp i annen næring ved siden av driften av fiskebåtrederi og etter hvert bygger seg opp omfattende virksomhet, kanskje i oppdrett eller i offshore eller annen maritim aktivitet. Kravet til hovedaktivitet vil da innebære en grense for hvor stort vedkommende kan bygge seg opp i annen næring uten å bryte kriteriene for godkjenning som administrerende reder. I praksis skal det nok likevel mye til for at forvaltningen griper inn mot administrerende redere som gradvis bygger opp annen næring, men utenkelig er det ikke.

Departementet legger opp til at det fortsatt bør være slik at fiskeriaktiviteten er en sentral del av virksomheten for å kunne godkjennes som administrerende reder. Vurderingen av om det foreligger slik aktivitet vil nødvendigvis måtte ha et visst skjønnsmessig preg, men vi vil legge til grunn at en fortsatt må se særlig hen til inntekt fra fiskeriaktiviteten og tid brukt på drift av fiskebåtrederi, sammenlignet med inntekt og tidsbruk i annen næring.

Kravet til hovedaktivitet må likevel ikke praktiseres så strengt som vilkåret i manntallsforskriften § 5 nr. 5, som innebærer at vedkommende ikke må være sysselsatt i full eller avgrenset virksomhet i annet yrke eller næring enn fiske og fangst. Det ville verken framstå som fleksibelt eller i tråd med samfunnsutviklingen om man skulle håndheve manntallsforskriftens tallfestede beløpsgrenser på inntekt fra annen næring eller yrke (annen inntekt).

For fartøyeier i havfiskeflåten (konsesjonsbelagte fiskerier) vil dette innebære at det ikke gjelder noen beløpsgrenser på annen inntekt, da det her ikke gjelder noe selvstendig krav om manntallsføring for fartøyeier. Departementet legger imidlertid også opp til en fleksibel tilnærming overfor administrerende redere i kystfiskeflåten når det gjelder beløpsgrensen for

annen inntekt ved opptak i fiskermanntallet. Mer konkret innebærer dette at fiskeriforvaltningen ved vurderingen av om administrerende reder skal kunne tas opp på blad B i manntallet i medhold av unntaksbestemmelsen i manntallsforskriften § 6 annet ledd, bør foreta en konkret vurdering av om det bør gjøres unntak fra kravet i § 5 nr. 5 om ikke å være sysselsatt helt eller delvis i annet yrke eller næring. Dette vil bl.a. kunne ha betydning for administrerende redere i kystfiskeflåten sin mulighet til å delta i adgangsregulerte fiskerier, da det gjerne stilles krav om opptak i manntallet for å delta i slike fiskerier.

Departementet legger videre opp til at fiskeriforvaltningen bør være varsom med å nekte å godkjenne administrerende redere der fiskeriaktiviteten utgjør en viktig del av driften, selv om vedkommende også driver i flere andre næringer og fiskeriaktiviteten ikke utgjør størstedelen av den totale virksomheten. I slike saker må en se hen til hva som naturlig følger av samfunnsutviklingen. I dette ligger blant annet at det bør være en viss adgang for lokale aktører til å bygge seg opp i andre virksomheter ved siden av drift av fiskebåtrederi uten å risikere å miste godkjenning som administrerende reder. Det må likevel alltid være en forutsetning at drift av fiskebåtrederi er en sentral del av virksomheten. Så lenge denne forutsetning ligger fast, kan ikke departementet se at en noe mer fleksibel praktisering av kravet om hovedaktivitet vil innebære noen uønsket uthuling av aktivitetskravet i deltakerloven.

Vi understreker at denne instruksjonen bare gjelder hvem som kan godkjennes som administrerende redere, og at våre betraktninger om krav til hovedaktivitet ikke uten videre har overføringsverdi til aktivitetskravet for personer som arbeider om bord på fiskefartøy.

Utdanning

Deltakerloven § 6 tredje ledd åpner for at det i særlige tilfeller, når næringsmessige og regionale hensyn tilsier det, ved enkeltvedtak kan gis dispensasjon fra aktivitetskravet. I forhold til kravet om å ha drevet ervervsmessig fiske og fangst på eller med fartøy i minst tre av de siste fem år (krav om tidligere aktivitet), kan det ved vurdering av om dispensasjon skal gis, legges vekt på relevant utdanning for fartøyeier som skal arbeide om bord i fiskebåt. Relevant utdanning kan være fiskerifaglig utdanning og navigatøruddanning.

Dersom fartøyeier skal arbeide som administrerende reder har departementet lagt til grunn i vedtak 20. april 2012 at det kan legges vekt på utdanning som er relevant for arbeid som administrerende reder selv om denne utdannelsen ikke vil kunne godskrives som relevant for arbeid om bord på fiskebåt. I vedtaket er det vist til at administrativ/økonomisk utdanning vil kunne være relevant som grunnlag for dispensasjon.

Departementet legger opp til å videreføre denne praksis. En relevant utdanning for administrerende reder bør kunne godskrives for like mange år i forhold til kravet om tidligere aktivitet, som en relevant utdanning for arbeid om bord i fiskebåt.

Frist for høringsuttalelser er 22. februar 2014.

Med hilsen

Geir Evensen (e.f.)
avdelingsdirektør

Christian Wormstrand
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Adresseliste

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Sametinget	Åvjavårgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Norges Fiskarlag	Postboks 1233 Sluppen	7462	TRONDHEIM
Norges Kystfiskarlag	Postboks 97	8380	RAMBERG
Pelagisk Forening	Slottsgt. 3	5003	BERGEN
Fiskebåtredernes forbund	Postboks 67	6001	ÅLESUND
Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening	Postboks 5471 Majorstuen	0305	OSLO
Norske Sjømatbedrifters Landsforening	Postboks 639 Sentrum	7406	TRONDHEIM
Landsorganisasjonen	Youngsgt. 11	0181	OSLO
Norsk Nærings og Nytelsesmiddelarbeiderforbund	Postboks 8719 Youngstorget	0028	OSLO
Norsk Sjømannsforbund	Postboks 2000 Vika	0125	OSLO
Innovasjon Norge	Postboks 448 Sentrum	0104	OSLO
Finans Norge			
Fiskekjøpernes forening			
Norsk Sjøoffisersforbund			
Det norske maskinistforbund			